

Modern Greek in Asia Minor

A Study of The Dialects of Silli, Cappadocia and Pharasa with Grammar, Texts, Translations and Glossary

by R M Dawkins

Cambridge University Press

1916

Chapter I

Introductory

Το υλικό για αυτό το έργο συλλέχθηκε κατά τη διάρκεια τριών ταξιδιών που έγιναν το καλοκαίρι του 1909, 1910 και 1911. Ελληνόφωνα χωριά της Καππαδοκίας.

Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον αυτών των διαλέκτων είναι διττό και κανένα σημείο εξ αυτών, πιστεύω, έχει ουδέποτε υπογραμμιστεί. Το πρώτο είναι ότι στην Μικρά Ασία τα Ελληνικά αναπτύσσονται σε μια περιοχή απομονωμένη από τον υπόλοιπο ελληνόφωνο κόσμο και το δεύτερο σημείο είναι ότι αυτή η διαδικασία έλαβε χώρα υπό την πολύ ισχυρή επίδραση των Τουρκικών τα οποία, πλέον, ως γλώσσα των ηγεμόνων και ενός αυξανόμενου ποσοστού του πληθυσμού απειλούν να τα εξαφανίσουν ολοσχερώς. Γίνεται, λοιπόν, αναφορά σε μια γλώσσα που διατηρείται μόνο προφορικά χωρίς τη συντηρητική δύναμη της γραπτής της μορφής και η οποία σταδιακά υποχωρεί απέναντι σε μια εντελώς διαφορετικού τύπου επικυρίαρχη γλώσσα. Ένας παραλληλισμός με αυτόν τον άνισο αγώνα μεταξύ της ελληνικής και της τουρκικής παρέχεται από τον (γλωσσικό) ανταγωνισμό μεταξύ των Ελληνικών και Ιταλικών στα χωριά της Καλαβρίας και του Terra d'Otranto, όπου, ωστόσο, η περίπτωση είναι λιγότερο ενδιαφέρουσα και τα εναπομείναντα σημάδια πάνω στα Ελληνικά λιγότερο εμφανή καθώς οι διαφορές μεταξύ Ελληνικών και Ιταλικών είναι λιγότερο αξιοσημείωτες από τις αντίστοιχες μεταξύ Ελληνικών και Τουρκικών.

Τέτοιες περιπτώσεις επιρροής της μιας γλώσσας επί μιας άλλης παρουσιάζουν ένα ευρύτερο από ένα αμιγώς τοπικό ενδιαφέρον. Οι ύστερες Φρυγικές επιγραφές με την επιμόλυνση της γλώσσας τους από τα Ελληνικά επιβεβαιώνουν τη χαμένη μάχη με τα Ελληνικά ακριβώς όπως τώρα τα Ελληνικά μάχονται με τα Τουρκικά και η ίδια διαδικασία πρέπει να έχει επαναληφθεί πολλές φορές κατά τη διάρκεια της ιστορίας. Κατά παρόμοιο τρόπο η τσιγγάνικη γλώσσα υπονομεύεται σε κάθε χώρα όπου οι ομιλητές της έχουν μεταφέρει τη χρήση της. Εάν ο (γλωσσικός) συναγωνισμός είναι ίσος και οι δύο γλώσσες επιβιώνουν, τότε και οι δύο έχουν πιθανότητες να φέρουν ίχνη αυτής της επαφής. Αν κάποια γλώσσα είναι καταδικασμένη σε ξεπεσμό, τούτο θα συμβεί με απροθυμία και σε μια μακρά περίοδο διγλωσσίας η τιθέμενη υπό εξαφάνιση γλώσσα θα υιοθετήσει πολλά στοιχεία της ισχυρότερης γλώσσας η οποία, όμως, με τη σειρά της και αυτή έχει ελάχιστες πιθανότητες να αποφύγει κάποιο ίχνος επιρροής. Συνεπώς, είναι πιθανό ένας Τούρκος μελετητής να αντλήσει πλείστα στοιχεία αν ερευνήσει για ίχνη ελληνικών στη φωνητική και το λεξιλόγιο των Τουρκικών που ομιλούνται σε αυτά τα χωριά τόσο σε εκείνα που είναι δίγλωσσα όσο και σε εκείνα όπου τα Ελληνικά έχουν εξαφανιστεί σχετικά πρόσφατα.